

Děti dělají ve školce velké pokroky

Jde o výjimečnou věc. Tak lze stručně shrnout novinku, kterou pro své klienty zajistili zaměstnanci Domova pro zdravotně postižené Pata. Tři děti z detašovaného pracoviště v Neumannově ulici, dva čtyřletí chlápci a šestiletá holčička, mohou od září navštěvovat mateřskou školku. Je to vůbec poprvé, kdy děti z ašského „ústavu“ navštěvují předškolní zařízení. „Jsme velice rádi, že nám paní ředitelka a učitelky mateřské školky v Moravské ulici vyšly vstříc a děti tak mohou trávit alespoň část dne v jiném prostředí, než je to ústavní. Do školky je od září denně vodí asistentka na dvě hodiny. Všechny tři děti jsou mentálně postižené, ovšem pobyt mezi zdravými vrstevníky jim velice prospívá. Posouvá je to dál,“ sdělila sociální pracovnice Domova pro zdravotně postižené Pata Renata Strnadová. „Od vedení školky to není standardní přístup, je to výjimečná vstřícnost. Nezřídka slyším; ano jednou přijde doba, kdy budou všechny děti bez ohledu na hendikep integrovány v běžných školách a školkách, ale ta doba nepříjde sama od sebe a právě takové příklady dobré praxe velmi pomáhají ukázat ostatním, že to jde. Ze seminářů vím, že problémy s umístěním hendikepovaných dětí do školky mají i pěstounské rodiny, natož ústavy. Ale i děti s mentálním postižením mají stejné základní potřeby jako děti zdravé. Celé zařízení „PATA“ je zařazeno do procesu transformace sociálních služeb řízeném MPSV ČR a v brzké budoucnosti se 18 klientů, včetně dětí z domu v Neumannově ulici, bude stěhovat do nových domků, kde budou domácnosti po 6 klientech. Právě možnost využívat veřejně dostupné služby, mezi které bezpochyby vzdělání také patří, a zapojení se do života v běžné komunitě je jedním z hlavních cílů transformačního procesu. Podpora a služby by jim měly být poskytovány v běžném sociálním prostředí, mezi jejich vrstevníky bez postižení. Nikoliv v notoricky známém prostředí ústavu nebo jen rodiny. Pro ně je strašně důležité, že nemusí veškerý čas trávit se stále stejnými lidmi. Každý, s kým se mohou setkat mimo ústav, je pro ně přínosem. Proto si moc vážíme přístupu paní ředitelky a personálu ve školce, ale i rodičů

ostatních dětí. Dále bych chtěl poděkovat kolektivu zaměstnanců na detašovaném pracovišti za iniciativu a vstřícný přístup k zavádění novinek, které transformační proces přináší,“ dodal D. Lindenberg.

„Moje maminka ve zmiňované školce učí a má ve svém oddělení šestiletou Karolínku. Denně si povídáme o tom, jaké dělá v kolektivu pokroky. Vidíme, že nejen ona, ale i oba chlápci mají schopnosti, o kterých jsme ani netušili. Ty se ale mohly rozvinout jen v kolektivu dalších dětí, kterým se ty naše chytěj v rámci svých možností vyrovnat. Karolínka například ví, kde má své místo u stolu při jídle, snaží se sama převlékat před tělocvikem. Byla s dětmi na výletě, v divadle. Je úžasné, jaké dělá pokroky. Krásné je také, když jdeme po městě a děti z jejího oddělení volají - tamhle jde naše Karolínka... Dětem se vysvětlilo, že Karolínka má zdravotní problémy, že ne každý má to štěstí a narodí se zdravý. A děti se k ní chovají moc pěkně. I k sobě navzájem jsou prý ohleduplnější, dokud je Karolínka mezi nimi. Takže to má pozitivní vliv na obě strany. Protože i zdravé děti už odmalička ví, že jsou na světě děti, které jsou jiné a má se jim pomáhat. Nyní už našťastí vyrůstá generace dětí, pro které nejsou zdravotně a mentálně postižené děti nic výjimečného a učí se s nimi žít. A to je samozřejmě jen a jen dobře. Doba, kdy byli postižení lidé zavíráni do ústavů, je pryč. Ale moc záleží na přístupu nás všech. Proto bychom chtěli velice poděkovat jak městu jako zřizovateli, tak paní ředitelce a učitelkám, které mají práci jistě o něco těžší,“ řekla vedoucí detašovaného pracoviště Jana Němcová. „Nezastírám, že pro učitelky je velice složitá práce s kolektivem dětí, v němž je byl jen jedno mentálně postižené dítě,“ vyjadřuje se ředitelka MŠ Moravská Mgr. Jaromíra Stančíková a dodává: „Práce s těmito dětmi není jednoduchá, připouštím, že jsme velice váhali s integrací těchto dětí, neboť na tento druh těžce mentálního postižení nejsme specializované a dostatečně erudované. Vytvoření optimálních podmínek pro takto postižené děti je ve stávajícím mechanismu mateřské školy na krátkou dobu - na dva roky - velmi obtížné.

Dle mého názoru obecně a i laicky by pro takové děti byl vhodný denní stacionář s příslušným zaměřením, ale ten široko daleko není. Nebo speciální zařízení pod vedením některého „Speciálního centra“, ve kterém pracují skuteční odborníci, i to je též daleko. Proto tyto děti prozatím navštěvují naše dvě speciální třídy „oční“ a „logopedickou“, do kterých my zařazujeme děti duševně a mentálně zdravé s vadami zraku. Jde o strabismus - tupozrakost a šilhavost, a logopedickými vadami, ba i některé s trochu opožděným vývojem a některé mají třeba poruchu sluchu. V těchto třídách je zpravidla sniženy počet dětí oproti standardním třídám. Protože práce s těmito dětmi je náročnější o snahu potlačování a nápravu jmenovaných vad. Děti z domova pro zdravotně postižené byly přijaty na zkušební dobu, obecným kritériem standardní mateřské školy samozřejmě nemohou vyhovovat. Ale vedení domova na Patě poprosilo, abychom ve spolupráci pokračovali dále, neboť vidí, a to asi lépe než my, jak je to pro tyto děti přínosné a prospěšné a jak se změnilo. To my prozatím opravdu neumíme dostatečně posoudit, neboť se zaměřujeme na ty zdravé, které potřebují specifickou péči v oblasti jejich individuálních potřeb. Upravili jsme prozatím časový prostor, aby se učitelky také mohly nerušeně věnovat práci s dětmi, pro kterou jsou určeny a specializovány.“

Ředitelka mateřské školky byla provedena místem pobytu dětí v budově v Neumannově ulici a uznává, že tyto děti sice mají vysoký materiální komfort, ale o kontakt s vrstevníky a normálním životem jsou zcela ochuzeny.

„A tyto kontakty by měly být stěžejním kamenem naší spolupráce. Je to pokus, zkouška, o které nás vedení domova na Patě poprosilo. Z našeho hlediska mohou říci - snažíme se, ale lehké to není. Základní práce a činnosti našich obou zařízení se diametrálně odlišují a nemohou se srovnávat. Zaměstnancům domova bych chtěla poděkovat za uznalost a za současnou spolupráci,“ uzavřela Mgr. Jaromíra Stančíková.

Gymnázium

P
k přijím
pr
kurzy budou |
hodin v hlavní
kurz
Další termíny
29. 2., 7. 3.,
zaměření: obc
uku

Porazil le

Úterní ráno 6.12. pomene několik areálů hasičů a ulic Okružní a k couvání porazil kům byl policist. Text a foto Jiřin.

Ván
mě

Hazlovští tančili ve Vojtanově